

[Ivar Nørgaard]

rigsministeren anbefalede en uændret 2 måneders forlængelse, til hvilken tid sagen kunne tages op på ny.

Det er den opfattelse, jeg har af, hvad der foregik. Jeg tilsluttede mig straks udenrigsministerens anbefaling af at foretage en uændret 2 måneders forlængelse. Men vi understregede netop, at vi kun ville gå med til disse 2 måneder, og at vi så ville have sagen behandlet.

Det, der er sket, og som har gjort det hele lidt mærkeligt, er, at de 2 måneder er forsvundet helt ud af alle papirer nede i EF. Hvis de 2 måneder var blevet fastslået, ville der også være glimrende tid til at få drøftet tingene, sådan at man i god tid kunne tage stilling til, om vi skulle anvende artikel 113 eller vi skulle anvende artikel 224 i det fortsatte forløb, hvis vi ønskede noget sådant. Men det mystiske er, at det er helt forsvundet, dette med de 2 måneder.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Holger K. Nielsen, at selvfølgelig er spørgsmålet om den danske grundlov og den danske grundlovs overholdelse ikke et procedurespørgsmål, men om ikke andet synes jeg, vi kunne have en fælles interesse i på baggrund af denne diskussion igennem det arbejde, der nu skal følge i det særlige udvalg, at få slået fast, at anvendelsen af artikel 113 til sanktionspolitik, til egentlige udenrigspolitiske formål, ikke alene, som udenrigsministeren siger det, ikke er hensigtsmæssig og ikke altid er anbefalelsesværdig, men er juridisk uholdbar. Det mener jeg vi passende kan tage anledning af denne sag og den drøftelse, der nu kommer, til at få slået fast med syvtommersøm. Så er noget vundet ved denne diskussion, der har rejst sig om sanktionspolitikken.

(Kort bemærkning).

Arne Christiansen (V):

Jeg erindrer også klart, hvad der skete på det møde, og efter min bedste overbevisning fik udenrigsministeren et mandat, der gik ud på, at Danmark ikke skulle være bundet af den pågældende forordning ud over 2 måneder. Konsekvensen var, at der blev indført en revisionsparagraf, og den er der handlet efter

i overensstemmelse med det mandat, der blev givet senere – inden mødet, hvor revisionen skulle gennemføres.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Ivar Nørgaard antyder, at disse 2 måneder skulle være forsvundet ud af alle papirer, og hr. Ivar Nørgaard læste før op af forordningen, hvor der ikke står noget om det. Jeg kan oplyse hr. Ivar Nørgaard om, at denne revisionsbemærkning er optaget i rådsprotokollen, hvor det danske forbehold med hensyn til de 2 måneder står at læse.

Jeg fik for øvrigt ikke svar fra hr. Ivar Nørgaard med hensyn til anvendelsen af artikel 113. Hvorfor vil man anvende den, når det drejer sig om sanktioner i anledning af babysældrab?

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget. Der er bare en enkelt ting, som er faldet mig en del for brystet. Hr. Ivar Nørgaard udtaler sig ustandselig om det juridiske og om socialdemokraternes juridiske overvejelser. Derfor vil jeg gerne henvise til, hvad jeg bl.a. sagde under forespørgselsdebatten i foråret i forbindelse med, at vi gerne ville være sammen om i fællesskab at anvende artikel 113 trods socialdemokratiets betænkeligheder. Da sagde jeg (Folketingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 7241):

»Denne politik gav den danske regering sin tilslutning til trods sine juridiske overvejelser og måske nok så tungtvejende interne problemer og overvejelser.«

Jeg vil derfor gerne spørge hr. Ivar Nørgaard: det skulle vel ikke være det sidste, der vejer tungest i dag?

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et særligt udvalg på 17 medlemmer med stedfortrædere. Hvis ingen gør indsigelse mod